

دو نگاه به یک طالبان

بنده مسئول آن نخواهم بود!

در شلوغی قضایای افغانستان، برای مردم سوالات زیادی پیش می‌آمد که بلافاصله با پاسخ‌های فوری و فوتی و دارای گارانتی معتبر از تحلیل‌گران مختلف روبه‌رو می‌شد. (یعنی شکر خدا ما از هرچی کم و کسری داشته باشیم، تحلیل سیاسی کم نداریم.) مثلاً یکی از سوالات این بود که «کلا در افغانستان باید چکار کنیم؟» ذیلاً به دو پاسخ رایج در این زمینه اشاره و جمع‌بندی را به شما خواننده محترم واگذار می‌نماییم:

۱- «به نام خدا، نفرین پروردگار آموں بر طالبان. همانگونه که می‌دانید طالبان گروهی تکفیری، وحشی، هار و گودزیلاصفت است که ما از دهه هفتاد با آن مشکل داشتیم. (چون به کارهای‌شان که نگاه می‌کردیم یاد گذشته خودمان می‌افتادیم که پونز

می‌زدیم به پیشانی بدحجاب‌ها، بگذریم.) بعله. مستحضر هستید که آدم با آمریکا و اسرائیل و داعش و زامبی و کوسه سفید می‌تواند مذاکره کند، ولی با طالبان نمی‌تواند. چون شخصاً قیافه اینها را که می‌بینم اصلاً مورمورم می‌شود. یعنی این مرده‌شوربرده‌ها صبح اگر صورت‌شان بشویند نیم ساعت باید بایستند تا آب لای ریش و پشم‌شان چیکه کند وگرنه می‌ریزد داخل نعلبکی چای. شما بگو با این نکبتی‌ها می‌شود مذاکره کرد؟

تازه اینها به کنار. برعکس آمریکا و شوروی که از گل نازک‌تر به مردم افغانستان نگفته‌اند، این جماعت دست‌شان تا کتف -یا شاید هم بالاتر- به خون مردم افانستان آلوده است. الان شما بروید در خیابان‌های کابل، مشاهده می‌کنید از هر شش نفر هشت نفر را

دار زده‌اند.

اصلاً می‌دانید که اسم شیطان اول طالبان بوده. فلذا ما باید در راه مبارزه با شیطان بزرگ طالبان، به صورت زمینی و هوایی و دریایی و فضایی به افغانستان حمله کنیم و تا زمانی که یک ایرانی یا افغانی روی زمین زنده است از پای ننشینیم. (البته به قول شاعر: گر سیل شما بگردد دود/ بنده مسئول آن نخواهم بود!)

ما حتی گزینه جنگ سایبری با طالبان را روی میز داریم. یعنی وقتی هشتک می‌زنیم «سیو پنجشیر» روی هوا حرف زده‌ام. فقط نمی‌دانیم چطوری باید این منطقه را سیو کرد. فعلاً پیشنهاد می‌کنیم یک نیوفولدر بسازید و پنجشیر را همانجا سیو کنید. تا ببینیم سیاست بعدی آمریکا در منطقه چی هست و با آن هماهنگ شویم!»

۲- «به نام خدا. ما گل‌های خندانیم/دوستان طالبانیم/ طالب‌های جدید را/ مانند جان می‌دانیم البته دولت دوست و برادر طالبان، از دیرباز با ما دشمنی داشته. ولی دلیل نمی‌شود ما هم تا دیرباز با اینها دشمنی کنیم. به قول شاعر: با تمام مردم روی زمین/ دوستی کن بهترین دین است این! در مورد اینکه ما چه اشتراکی با طالبان داریم باید عرض کنم ما با آمریکا دشمنیم و طالبان هم با آمریکا دشمن است و این نشان می‌دهد که ما اگر یک دوست در منطقه داشته باشیم همین طالبان هستند.

بعضی‌ها می‌گویند مردم افغانستان طالبان را قبول ندارند. اولاً این شایعات کدام است؟ مردم افغانستان با شور و شوقی وافر خودشان به دامن طالبان رفتند و نزدیک بود خودشان، خودشان را در مقابل قدوم آنان قربانی کنند.

اصلاً محبوبیت طالبان جوری است که شما در هر پستی و از هرکس بپرسید طالبان را دوست دارد یا نه، اول خوب دور و بر را نگاه می‌کند و بعد می‌گوید بله که دوست دارم. پس چی.

متأسفانه تا حرف به اینجا می‌رسد یک عده شروع می‌کنند جنایات طالبان را در این سی سال یادآوری می‌نمایند. در حالی که طالبان اقلاً بیست سال است که رفته به کارهای بد گذشته خودش فکر کرده و دیگر آنها را انجام نمی‌دهد. حالا شاید کارهای بد جدیدی یاد گرفته باشد که بنده مسئول آن نخواهم بود. (جمله آشناست نمی‌دانم کجا شنیدم.)

خلاصه اینکه ما باید تمام تخم‌مرغ‌های مان را در سبد طالبان بگذاریم و بد هم به دلمان راه ندهیم. هر خبر هم شنیدید ان شاء الله گربه است!